

Naar eigen gedachten samenkomen?

door: George Cumming

“Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden.”

Mattheüs 18:20

Vraag:

Laat God het aan de gelovigen over naar eigen gedachten samen te komen?

Antwoord:

Het eerste waar een vernieuwd hart naar verlangd is, naar ik geloof, gemeenschap met het volk van God. Het voelt zich in de wereld niet meer thuis en zoekt geheel vanzelf naar een omgeving waarin het past. Maar temidden van al de groepen en scheuringen van de verwarde christenheid moet een wedergeboren ziel wel vragen: "Waar moet ik heen gaan om de juiste plaats in te nemen?" Mijn antwoord is: "Tot God en het Woord van zijn genade" (Hand. 20:32, 2 Tim. 3:16,17). Wat ook verkeerd is, God en zijn Woord zijn juist. Laat dat vaste grond voor uw ziel zijn en "*Laat toch af van de mens, wiens adem in zijn neus is, want wat is hij te achten*" (Jes. 2:22).

Enkele jaren geleden reisden twee elkaar onbekende gelovigen in de trein. Nadat ze enige tijd over de Heer en zijn werk gesproken hadden, ontwikkelde zich het volgende gesprek;

- A. Mag ik vragen, tot welke kerk u behoort?
- B. Voor ik uw vraag beantwoord, zou ik graag weten wat naar uw mening mijn weg als christen bepalen moet?
- A. Vanzelfsprekend kan alleen het Woord van God ons zeker leiden!
- B. Mag ik dan uw vraag beantwoorden door een andere vraag:
- In welke kerk plaats mij het Woord van God?
- A. (Na nagedacht te hebben): in geen enkele.
- B. Dan kan ik dus tot geen kerk behoren, want als ik het wel deed, zou ik naar uw eigen uitspraak, mij in

een positie bevinden waar het Woord van God mij niet gebracht heeft!

- A. Maar vermaant het Woord van God ons dan niet om de onderlinge bijeenkomsten niet te verzuimen, maar elkaar vermanen en dat zoveel te meer naarmate u de dag ziet naderen.
- B. Zeer zeker, maar een christen hoeft tot geen enkele kerk te behoren om aan deze vermaning gehoorzaam te zijn. De Heer Jezus zegt: "*Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden*" (Mat. 18:20).

Tot zover het gesprek en nu wil ik u vragen te luisteren naar de discipel die Jezus liefhad!

Johannes had de Heer in zijn wonderbaar leven gezien, had Hem aan het kruis zien sterven, was getuige van zijn opstanding en zag Hem naar de hemel opvaren. Hij was op de Pinksterdag aanwezig, toen de Heilige Geest van de opgevaren Christus neerkwam om alle gelovigen tot een lichaam te dopen, om op aarde te wonen en zo de Kerk (gemeente) te vormen. Johannes heeft lang genoeg geleefd om het verkeerde te zien indringen in de kring van de belijdende kerk en wijst daarom op het enige geneesmiddel. En waarin bestond dit: misschien in het oprichten van een nieuwe kerk, die minder verkeerde dingen en betere reglementen had? Nee; hoor zijn antwoord door de Heilige Geest: "*En dit is de liefde, dat wij naar zijn geboden wandelen. Dit is het gebod, zoals u van het begin af hebt gehoord dat u daarin zou wandelen*" (2 Joh. :6). De Geest van God maakt ons daardoor duidelijk, dat Hij geen vernieuwingen toelaat, die overtredingen zijn van de geheiligde grondbeginselen van Gods Woord, die tot leiding van zijn volk dienen, welke moeilijkheden de mensen ook hebben en in welk tijdperk van de geschiedenis het ook is.

Past u dit beginsel nu toe, zo zult u zich in een van de volgende twee posities bevinden: of op de bodem waarop God de discipelen in het begin samenbracht, of op een bodem die de mens in zijn vermeende wijsheid of in zijn valse ijver na het begin gemaakt heeft. Met andere woorden: u neemt of een plaats in, die goedgekeurd wordt door de Heilige Schrift, of een

plaats die op een of andere wijze van de Schrift afwijkt.
Een toestemmen in de geringste afwijking is echter de
listige weg van de satan naar de grootste afwijking.

Niets was in staat de Heer Jezus af te brengen van de
weg naar de woorden: "*Er staat geschreven*" en dat zal
ook "*de weg van de gerechtigheid*" (2 Petr. 2:21) zijn
voor de zijnen tot aan het einde.

Oorsprong: Uit het Woord der Waarheid jrg. 1 blz. 6

Vertaling door H.L. Heijkoop